

Postens Besættelse i det nuværende Ministerium. Vi have ikke den mindste Grund til at yttre nogen Misforstaaelse med nogen af de Herrer Ministre, der nu ere i Ministeriet; Tanken er kun den, at den nærmeste Leilighed, der kunde tilbyde sig, maatte blive greben til at iværksætte en Reform, som vi ansee for at være helbig og af Betydning for Landets Forsvar i Almindelighed. Naar jeg nu gaaer over til Sagen selv, saa tør jeg troe, at de Grunde, som jeg ved tidligere Leiligheder har tilladt mig at udvikle for de ærede Medlemmer, ikke endnu vilde være forbundne af Deres Erindring. Men jeg skal dog tillade mig at erindre om, at det, som fornemmelig har været vor Tanke, er, at saaledes som Danmark af Naturen er dannet, og efter det Standpunkt, som det har naaet ifølge hele sin historiske Udvikling og navnlig efter de Begivenheder, som fornøynlig paa en saa sørgelig Maade have formindsket Statens Omraade, er det mere end nogenstunde klart, at det Forsvar, vi skulle yde, naar vi angribes, maa være et combineret Forsvar. Det maa ikke være et Forsvar, der bestaaer i, at vi sende en bethdelig Flaade ud imod en Fjendes Flaade, eller at vi stille en bethdelig Landhær imod en fjendtlig Landhær, men det maa være et Forsvar, der i Særdeleshed er beregnet paa at forsvare Landets forskellige Dele, som jo bestaae af flere Der og en Halvø, der ved smalle Sund er adskilte fra hverandre, forsvare paa den Maade, som ifølge hele denne Dannelse af Landet er den hensigtsmæssigste. Nu er det almindeligt anerkjendt og indlysende for Enhver, at dette kun kan stee derved, at vi baade have en Hær og en Flaade, og at begge disse Værn ere udviklede i det Forhold, som Landets Kræfter tilstede, men tillige med denne til Grund liggende Tanke, at disse to Værn under en kommende Krig maa understøtte hinanden paa bedste Maade. Man maae altsaa stille den Forbring, at Hærens og Flaadens Udvikling stee med et fælles Maal for Die, med en Plan, som er een, saaledes at det, hver Gang Noget skal anstafes for Flaaden, bliver taget under Overveielse, om det ogsaa er nyttigt for Hæren, og at det, hver Gang Noget skal anstafes for Hæren, bliver taget under Overveielse, om det ogsaa er nyttigt for Flaaden i den Forstand, at begge

disse Værn under en kommende Krig skulle arbejde i Forening til et fælles Maal, og saaledes, at de komme til paa ethvert givet Punkt at understøtte hinanden saa godt som muligt. Men naar dette er Tilfældet, saa er det altsaa for det Første af Bigtighed, at alle Forberedelser til at gjøre sig dgtig til Krig ledes med den størst mulige Eenhed, og dernæst, naar det kommer til Krig, at de forskellige Afdelinger af Hær og Flaade, som skulle yde Forsvar, komme til at samvirke saa inderligt som muligt. Det bliver derfor et Spørgsmaal, hvorvidt en Afdeling af Hæren vil støtte en Afdeling af Flaaden, eller en Afdeling af denne vil støtte Hæren paa den Maade, som efter de givne Forhold paa ethvert Sted maa ansees for at være den hensigtsmæssigste. Nu vilde De jo erindre, mine Herrer, at naar man har Flaaden for sig og Hæren for sig, saa er det Tilfældet, at Officererne paa Flaaden modtage deres Instructioner fra Marineministeren eller fra den Admiral, han har sat til Oberstcommanderende over Flaaden, og at Hærens Befalingsmænd modtage deres Ordre fra Krigsministeren eller den, han har sat til at være Høsticommanderende General, og altsaa vilde de see, at under dette Forhold bliver det omtrent saaledes, som naar der føres en Krig af Allierede, at det er meget vanskeligt at tilveiebringe mellem de forskellige Dele, hvoraf Hæren bestaaer, den nødvendige Eenhed, fordi der ikke gives nogen ubetinget Commando fra den ene Deel af Forsvaret over den anden. Saaledes vil det, naar Afdelinger af Flaaden og Hæren skulle samles paa eet Punkt, og der ikke er tillagt den Høsticommanderende over den ene Deel, hvad enten det er Flaaden eller Hæren, Commandoen over den anden Deel, som stilles til Raadighed paa dette Punkt, meget let komme dertil, at den Høsticommanderende paa Stedet over det ene Værn har Tvivl paa Tvivl om, hvorvidt han er forpligtet til i enhver Henseende at adlyde den Høstibefalende for det andet Værn, og deraf bliver meget let Følgen, at der kommer til at mangle den Eenhed i Commandoen, som er nødvendig, for at saadanne krigerste Foretagender kunne drives med tilbørlig Kraft. Dette er Noget, som er godtjændt ved en lang Erfaring